

que es van estendre durant tot el divendres i el matí de dissabte. D'aquestes, es pot dir que les tres primeres revestien un caràcter més general i teòric: Dolors Vidal (Escola Universitària de Turisme, UdG), va incidir en les diferents dimensions que podia prendre el fenomen del turisme rural, Josep Manel Rueda (Museu d'Art de Girona) va resseguir la història de les musealitzacions de patrimoni immoble i va recordar la necessitat de democratit-

zació i de rendibilitat social d'aquests béns, i finalment José Antonio Donaire (UdG) va advertir del perill de banalització de les cultures rurals si són sotmeses a una musealització acrítica i orientada només al benefici turístic. Les altres comunicacions (Javier Díaz, de l'Asociación Cultural Parque del Maestrazgo, de Terol; Martirià Figueras, d'Enginyeria Aspecte; Jordi Padró, de STOA, Propostes culturals i Turístiques, SL; Jaume Sureda i altres,

UIB) van servir per veure diversos casos de tractament del patrimoni orientat al turisme des de diferents òptiques, des de la universitat a l'empresa privada, i posar-les en relació amb les propostes teòriques inicials. Finalment, la taula rodona dedicada a «Besalú, museu obert», va resituar moltes de les problemàtiques plantejades en el marc de la vila que acollia el seminari.

La principal fita d'aquesta reunió fou aconseguir que especialis-

tes tant en patrimoni com en turisme s'asseguessin en una mateixa taula a posar en comú una sèrie de perspectives que, tot i que comunes, com es va demostrar, sovint s'enfoquen exclusivament des d'un o altre camp. En paraules de Gabriel Alcalde, director de l'IPAC, trobades interdisciplinàries d'aquesta mena resulten bàsiques i necessàries per al correcte desenvolupament i ús del patrimoni del nostre país.

Marc Sureda

De la partitura a l'hipermercat

Discogràficament parlant, semblava que a Girona només servíem per insuflar alè vital al rock, el pop, les havaneres, la sardana o la cançó d'autor, amb camins fressats per il·lustres noms indígenes. En canvi, els intèrprets de música clàssica havien de transitar per viaranyes llunyans, i pitjor ho tenien si volien tirar endavant una carrera de solista. Per sort, el panorama ha canviat prou. Enguany, per exemple i per fer una mica de recompte, Carles Lama i Sofia Cabruja van presentar el seu disc compacte amb obres per a piano a quatre mans de Schubert, Brahms i Debussy. Si el romanticisme va quedar ben atès, la música instrumental del barroc tampoc no es pot queixar, mercès al recent treball del quintet Almodis, integrat en la seva major part per intèrprets de corda gironins. Darrerament, la mezzosoprano Títou Frauca i la pianista Medín Peiron han publicat un nou treball en el qual destaquen, gairebé a tall d'homenatge pòstum, les bellíssimes *Cinco canciones negras* del compositor d'arrels gironines Xavier Montsalvatge. És al forn, si no és que a hores d'ara ja n'ha sortit, el darrer compacte del grup La Cantoria, que recull peces vocals de períodes ben diversos. Sense voluntat de ser exhaustiu, tan sols aquesta mostra és un ventall d'estils i interessos diversos que retrata el digne nivell de la interpretació musical gironina en aquests àmbits.

A la florida de tanta producció, tot sigui dit, hi ha ajudat la simplificació del procés d'edició discogràfica, que permet obtenir bons resultats amb costos assequibles. Així mateix, també ha estat essencial la presència d'estudis de gravació locals tècnicament molt ben equipats. El que sí que resta encara pendent és la distribució d'aquestes produccions. Comparades amb les iniciatives, més o menys reeixides, de les editorials gironines de llibres, que jo sàpiga ningú no ha gosat plantar-se com a editora discogràfica que assegurí uns canals comercials prou eficients per inserir-se amb normalitat dins el mercat. Per això molts dels discos esmentats s'han de confiar d'institucions diverses per sortir al carrer, institucions que no tenen ni canals ni prou interès perquè aquestes produccions es trobin, per exemple, a qualsevol superfície comercial. Es busquen, doncs, empresaris imaginatius.

Josep Pujol i Coll

El pont de Besalú

